

Nr 39

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående försäljning av vissa lektorsprebendefastigheter i Linköping; given Stockholms slott den 17 januari 1958.

Kungl. Maj:t vill härmed, under återopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över ecklesiastikärenden för denna dag, föreslå riksdagen att bifalla det förslag, om vars avlåtande till riksdagen föredragande departementschefen hemställt.

GUSTAF ADOLF

Ragnar Edenman

Utdrag av protokollet över ecklesiastikärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 17 januari 1958.

Närvarande:

Statsministern ERLANDER, statsråden NILSSON, ANDERSSON, LINDELL, LINDBLÖM, LINDHOLM, KLING, SKOGLUND, EDENMAN, NETZÉN, KJELLIN, JOHANSSON.

Chefen för ecklesiastikdepartementet, statsrådet Edenman, anmäler efter gemensam beredning med chefen för jordbruksdepartementet fråga angående försäljning av vissa lektorsprebendefastigheter i Linköping och anför därvid följande.

I skrivelser den 25 mars 1954 och den 11 oktober 1955 till kammarkollegiet har *drätselkammaren i Linköping* genom dess fastighetskontor anhållit att få förvärva stadsägorna nr 2253 D och 2233 i Linköpings stad, vilka stadsägor är lektorsprebendefastigheter och utgör fjärde respektive femte lektorns lönejordar. Till stöd för framställningarna har anförts, att de nämnda fastigheterna ingår i ett sammanhängande större industri-

område inom stadsdelen Västanstång, vilket till huvudsaklig del äges av staden, samt att det för en utbyggnad av detta industriområde är angeläget att staden disponerar så mycket mark inom området som möjligt för en förberedande projektering av gator och ledningar.

Stadsägan 2253 D har enligt fastighetsregistret en areal av 45 173,6 m² och ingår till större delen i stadsplan, fastställd den 22 september 1955, samt har däri upptagits såsom industriområde, järnvägsområde, gata, park, område för transformatorstation och reservat för rikshuvudväg. Stadsägan nr 2233 innehåller 1 675 m² och ingår i en den 22 augusti 1952 fastställd stadsplan såsom järnvägsområde.

Stadsägan 2253 D utarrenderas av vederbörande tjänsteinnehavare, fjärde lektorn vid högre allmänna läroverket i Linköping, till Mellersta Sveriges Lantbruks AB. Enligt arrendekontrakt den 27 april 1948 är stadsägan utarrenderad för tiden den 1 maj 1948—den 30 april 1958 för ett årligt arrende av 660 kronor. Stadsägan 2233 utgöres av ett vägområde.

Kammarkollegiet har den 13 juli 1957 underställt bland annat ifrågavarande ärende Kungl. Maj:ts prövning.

I ärendet har yttranden avgivits, förutom av *Linköpings stad*, av *vederbörande lektorer och läroverksskollegium*, *domkapitlet* och *stiftsnämnden i Linköpings stift*, *överlantmätaren i Östergötlands län*, *bostadsstyrelsen*, *skolöverstyrelsen*, *lantbruksnämnden i Östergötlands län* samt *justitiiekanslersämbetet*.

Värdering av de ifrågavarande förvärvsområdena har på uppdrag av kammarkollegiet verkställt av förutvarande kammarrådet Sten Grönvall och lantmätaren Lennart Bernsveden såsom särskilda sakkunniga, vilka redovisat värderingsresultatet i två den 21 februari 1955 dagtecknade utlåtanden, sedermera kompletterade i promemorior den 14 november 1955 och den 21 januari 1957. Härav framgår, att värderingsmännen för ett markkomplex, omfattande jämte stadsägan 2253 D viss kyrklig jord, föreslagit ett försäljningspris motsvarande 3 kronor 28 öre per m². Om stadsägan 2233, som enligt värderingsmännen icke borde sättas särskilt värde, medräknades, komme försäljningspriset per m² för hela markkomplexet att utgöra 3 kronor 23 öre.

Drätselkammaren i Linköping, som tagit ställning till värderingsmännens förslag beträffande kvadratmeterpriset av stadsägan 2253 D, har meddelat kammarkollegiet, att kammaren anser, att nämnda pris icke bör överstiga 1 krona 50 öre.

Stiftsnämnden i Linköpings stift, till vars yttrande vederbörande tjänsteinnehavare och läroverksskollegium anslutit sig, har framhållit, att det föreslagna kvadratmeterpriset 3 kronor 28 öre vid försäljning av stadsägan nr 2253 D icke motsvarar vad som skulle erhållits vid fri prisbildning. *Över-*

lantmätaren i Östergötlands län anser däremot det föreslagna kvadratmeterpriset skäligt med hänsyn till de pris på råmark, som tidigare betalats i denna och andra delar av staden. Ej heller *bostadsstyrelsen* har haft något att erinra mot det av värderingsmännen uppskattade värdet av den mark staden önskar förvärva. I likhet med stiftsnämnden anser däremot *domkapitlet i Linköpings stift* att de åsatta värdena är för låga. *Skolöverstyrelsen* vill inte motsätta sig försäljning av de ifrågavarande löningsjordarna, men anser sig icke kunna tillstyrka försäljning till det vid värderingen åsatta priset, vilket synes överstyrelsen vara alltför lågt.

Kammarkollegiet har inte funnit anledning till erinran mot försäljning till Linköpings stad av nu ifrågavarande markområden i enlighet med föreliggande ansökningar. Vad prisfrågan angår förordar kollegiet beträffande stadsägan nr 2253 D, att köpeskillingen i enlighet med värderingsmännens promemoria den 21 januari 1957 bestämmes efter 3 kronor 28 öre per m² till $(45\,173,6 \times 3,28 =)$ 148 169 eller avrundat 148 000 kronor ävensom att nämnda kvadratmeterpris tillämpas vid försäljning av stadsägan nr 2233. Köpeskillingen för denna stadsäga skulle då bli $(1\,675 \times 3,28 =)$ 5 494 eller avrundat 5 500 kronor.

Kollegiet erinrar jämväl om att köpeskillingarna för tidigare försålda löningsjordar å Tornbylyckorna i Linköping, där också nu ifrågavarande fastigheter är belägna, jämlikt Kungl. Maj:ts beslut den 30 juni 1943 förvaltas av domkapitlet i Linköping enligt de närmare föreskrifter som i beslutet meddelats. Enligt kollegiets mening torde i överensstämmelse härmed köpeskillingsmedlen för nu förevarande löningsjordar böra överlämnas till domkapitlet och förvaltas av detta.

Lantbruksnämnden i Östergötlands län har, från de synpunkter nämnden har att företräda, inte funnit något att erinra mot den av kammarkollegiet föreslagna försäljningen. *Justitiekanslersämbetet* har biträtt vad kammarkollegiet hemställt.

Departementschefen

År 1943 medgav riksdagen (prop. 174; JoU 47; Rskr 302) att vissa lektorsprebendefastigheter i Linköping finge säljas till staden för angivet pris och på de villkor i övrigt, Kungl. Maj:t funne skäligt bestämma. Av den i samband med nämnda beslut gjorda utredningen, vilken omfattade jämväl de nu ifrågavarande fastigheterna, ansågs framgå, dels att fastigheterna till en del var av kronan anslagna, varför riksdagens samtycke till försäljningen borde inhämtas, dels ock att kyrkomötets hörande angående försäljningen inte erfordrades. Någon ändrad ståndpunkt i dessa avseenden synes inte finnas anledning att nu intaga.

Såsom skäl för Linköpings stads förvärvande av stadsägorna nr 2253 D och 2233 har staden anfört, att det för en utbyggnad av industriområdet

å Västanstång är angeläget att staden disponerar mark inom området. Mot försäljning av de ifrågavarande markområdena till staden har ingen av de hörda myndigheterna rest invändningar. I nyssnämnda utlåtande anförde jordbruksutskottet, som bildat sig en uppfattning om områdenas belägenhet vid besök å orten, bland annat, att de då ifrågavarande fyra lektorsprebendefastigheterna, vilka var belägna inom samma industriområde som de nu aktuella fastigheterna, genom sin belägenhet omedelbart utanför stadens bebyggda område samt i närheten av hamn och järnväg otvivelaktigt torde tillhöra de lämpligaste industritomterna i staden samt att Linköpings stad borde få förvärva fastigheterna.

Då några invändningar av principiell art inte kan göras mot den ifrågasatta överlåtelsen och samma skäl för bifall är förhanden nu som år 1943, finner jag, i likhet med i ärendet hörda myndigheter, att stadens önskan att förvärva de båda lektorslönejordarna bör villfaras. Försäljningspriset bör enligt min mening bestämmas till lägst det av kammarkollegiet föreslagna eller sammanlagt 153 500 kronor. Det torde böra ankomma på Kungl. Maj:t att meddela närmare föreskrifter rörande försäljningen och dispositionen av försäljningsmedlen samt i samband med försäljningen i övrigt uppkommande spörsmål. Därest försäljning kommer till stånd, torde de behållna försäljningsmedlen tills vidare böra fonderas.

På grund av vad jag sålunda anført hemställer jag, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen

att medgiva, att de inom Linköpings stad belägna lektorsprebendefastigheterna stadsägorna nr 2253 D och 2233 må för ett sammanlagt pris, icke understigande 153 500 kronor, och på de villkor i övrigt, som Kungl. Maj:t finner skäligt bestämma, försäljas till Linköpings stad.

Med bifall till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan förordnar Hans Maj:t Konungen, att till riksdagen skall avlåtas proposition av den lydelse, bilaga vid detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:

Margaretha Blennow